A°. 1841. N°. [illegible]

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is f 5 in de drie maanden. —)

ZATURDAG 13 MAART.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels f 1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Zal men nu nog niet aftreden?

Of Zijne Excellentie de baron MERKUS DE KOCK nu nog niet merkt (want MERKUS komt zeker *a non merkendo*; pardon, Haarlemmer latinist) dat hij een zeer wonderlijk figuur staat te maken, tegenover de gouverneurs die zijne instructiën niet opvolgen, en de Kamer, die eene stem, op zijnen last uitgebragt, niet schijnt te willen hooren. Bij hunne instructie gelast de minister van binnenlandsche zaken de provinciale gouverneurs om bij de verkiezingen voor de Tweede Kamer mede te stemmen (1); nu moesten er in de Kamer drie nieuw benoemde leden zitting nemen; een uit Overijssel en twee uit Noord-Holland; bij de verkiezingen voor Overijssel had de gouverneur, graaf VAN RECHTEREN, de grondwet waarschijnlijk boven de ministeriële instructie leggende, niet medegestemd; en de Kamer ontvangt dadelijk het nieuw benoemde lid. Bij de verkiezingen voor Noord-Holland, had de gouverneur, — de heer VAN EWIJK, gelooven wij, — medegestemd, en de Kamer houdt, om die beweerde medestemming, het onderzoek der Noord-Hollandsche geloofsbrieven aan.

De Kamer schijnt een ministerieel bevel (den last aan de gouverneurs om mede te stemmen) onwettig te beschouwen en de minister blijft toch minister! even gelijk de gouverneur, die den minister niet gehoorzaamde, toch gouverneur bleef. Dat heet eerst een energiek bestuur!

In elk' anderen staat, constitutioneel of niet, zou natuurlijk een minister, die eene instructie had gegeven en vernam dat een gouverneur dezelve niet opvolgde, naar den koning, keizer of czar gegaan zijn en gezegd hebben: Sire, er is een gouverneur die eenen last, hem door mij gegeven, niet opvolgt; ontsla derhalve *of* uwen gouverneur, *of* uwen minister.

Dit zou zelfs in ... hoe heet het land dat, Nederland daargelaten, het vaderlijkst bestuurd wordt? China misschien... in China, dus, geschied zijn. Als daar een mandarijn van drie of vier paauwenstaarten — in China draagt men paauwenstaarten, gelijk in Europische staten ridderorden — aan zijne gouverneurs instructiën had gegeven, waarmede zij, naar scheen te blijken, hunne pijpen aanstaken, dan zou gezegde mandarijn zich hebben vervoegd bij den Geheiligden Zoon des Hemels, en hebben gesproken: Zon der Wereld, in kleine barbaarsche staten moge het ordelijk heeten, dat hooge ambtenaren de hun gegeven bevelen al dan niet opvolgen, naarmate hunne meening die al dan niet overeenkomstig de wetten van den staat beschouwt; maar in een welgeordend land, gelijk ons Hemelsch Rijk, behoort de hoogste ambtenaar Uwer Hemelschheid te weten wat hij gelasten of niet gelasten mag. Heb ik dus aan den gouverneur LIN of E eenen last gegeven die onwettig is, zoo moet ik, als een ongeschikt staatsdienaar, ver van Uw Hemelsch oor worden verwijderd; maar zoo lang ik niet verwijderd worde, behooren mijne bevelen, namens Uwe Hemelschheid gegeven, gehoorzaamheid te vinden, en moet gevolgelijk Uw gouverneur worden afgezet. Indien de gouverneur niet behoeft te gehoorzamen aan den minister; waarom zou dan de burgemeester gehoorzamen aan den gouverneur, of de bode aan den burgemeester? en hoe zou men van orde kunnen spreken en bestuur, in een land waar de instructiën van den hoogeren ambtenaar door den lageren in den wind werden geslagen? In ons Hemelsch Rijk, vader aller goede Chinezen, is het van oudsher anders geregeld; daar heerscht orde, omdat de straf er altijd de overtreding volgt, door wien ook begaan; omdat er *of* de minister die een *onwettig* bevel gaf, *of* de gouverneur die een *wettig* bevel niet opvolgde, gestraft wordt. Beide, den ambtenaar die een last geeft, en den ambtenaar die denzelven niet naarkomt, in hunne betrekking te laten, kan, Zon der Wereld, voor Uwe Hemelsche gedachten niet bestaanbaar zijn!

Toen, twee millioen jaren geleden, onder de regering van TI-HOANG-SCHI, een gouverneur weigerde een ministerieel bevel te gehoorzamen, omdat hij zulks onwettig achtte, gaf hij er onverwijld kennis van aan dien zoon des hemels, en TI-HOANG-SCHI, bevindende dat de gouverneur het regt aan zijne zijde had, prees denzelven en beloonde hem met eenen rooden paauwenstaart, en de zon zijns gelaats keerende tot zijne mandarijn-minister sprak hij: gij zijt een ongeschikt minister en zoudt mijne regering gehaat maken of in minachting brengen; gij behoordet de wetten te kennen en niets te gelasten dat met dezelve strijdt; verwijder u dus uit de schaduw mijns gezigts en maak plaats voor meer bevoegden. Daarop werd hij — want TI-HOANG-SCHI was een oceaan van goedheid, en de minister scheen niet uit boosaardigheid maar slechts uit domheid verkeerdelijk te hebben gehandeld — ontslagen, zonder andere straf dan het verlies van zijnen paauwenstaart; want paauwenstaarten moesten steeds eene onderscheiding van verdienste en kunde wezen.

Sedert dien tijd gaf nooit een minister meer een onwettig bevel in het Hemelsche Rijk.

(*) Wij meenen ons namelijk te moeten houden aan de officiële en bekende instructie voor de gouverneurs, waarbij hun het medestemmen *voorgeschreven* wordt; of er onlangs eene verschillende instructie aan de gouverneurs is gegeven, waarbij hun het medestemmen *facultatief* wordt gelaten, dit weten wij niet, en kunnen het bezwaarlijk aannemen. De heer SCHIMMELPENNINCK gewaagde er van, als iets waarvan hij gehoord had, maar verzekerde het niet. Daargelaten dat zoodanig *facultatief stemregt* vrij ongerijmd zou schijnen, zou de nadere instructie moeten bekend gemaakt zijn, wilde men niet dat het publiek zich aan de vroegere officiëel *bekend* en *niet openlijk* ingetrokken hield.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, *4 maart*. Naar men verneemt had Z. D. de hertog *van Nassau* gisteren eene conferencie met den praesiderenden gezant bij den bond, graaf *v. Münch-Bellinghausen*.

De boven Bieberich in den Rijn opgeworpen steenen muur moet zich niet geheel in den Nassauschen Rijn bevinden en oorspronkelijk ook slechts voor het Hessische riviergebied bestemd geweest zijn. Het getal der voor Bieberich verschenen vaartuigen bedroeg ongeveer 160 of 170, en nagenoeg 500 personen hebben aan de oprigting van den muur gewerkt. De waarde der steenen welke men heeft laten zinken wordt op 42,000 fl. geschat. Er wordt hier veel over dit voorval gesproken en gisteren veroorzaakte het, ook eenige beweging in de diplomatische kringen. (*Allg. Zeit.*)

Frankfort, *7 maart*. Men werd hier niet weinig verrast door de geruchten die zich dingsdag laatstleden verspreidden omtrent eene door de Hessische regering bevolene gewelddadige sluiting der haven van Bieberich. Het was wel eene bekende zaak dat de Hessische regering verscheiden jaren reclameerde tegen het aanleggen eener haven bij Bieberich, waardoor de belangen der stad Mainz zeer werden benadeeld, — doch die klagten vonden bij de Nassausche regering geen ingang en konden dien ook niet vinden. Desniettemin weigerde men aanvankelijk geloof te hechten aan eene in allen geval zoo beklagenswaardige gebeurtenis. Door een groot aantal schepen werd eene menigte daartoe bereide steenen in den nacht tusschen den 1sten en 2den boven Bieberich gebragt en op gezonken schepen eenen steenen muur opgerigt, die zich ook in het Nassausche Rijngebied moet uitstrekken, en den doortogt der schepen aan de Nassausche zijde en gevolgelijk het landen bij Bieberich onmogelijk maakt. De openbare meening verklaart zich zeer sterk tegen deze gewelddadigheid, en ook om strategische redenen zal de steenen muur in den Rijn in de nabijheid der bondvesting Mainz niet kunnen worden geduld; terwijl deszelfs wegruiming groote kosten zal vereischen. (*Pr. St. Z.*)

FRANKRIJK.

Parijs, *8 maart*. In de zitting van de kamer der pairs van heden is de zaak van den *National* behandeld. Na de lezing van het procès-verbaal en alvorens het woord aan den heer *Marie*, verdediger van den heer *de la Roche*, te verleenen, wordt hetzelve door den kanselier aan den graaf *Molé* gegeven.

De heer *Molé* verwondert zich, dat de dagbladen der hoofdstad een stuk hebben bekend gemaakt, welks lezing niet door de kamer der pairs was toegestaan (*de brief van den prins de Moskowa*). Trouwens vindt hij dien brief voegzaam, behoudens eene enkele uitdrukking, die hem ten zeerste heeft moeten grieven. De heer *Molé* betreurt het bitterlijk, dat de kamer der pairs is geroepen geweest tot het veroordeelen van den maarschalk *Ney*, doch hij kent niemand het regt toe, om zijne uitspraak of die van eenig ander lid, bij die gelegenheid in de kamer zittende, te berispen. Dit incident heeft verder geen gevolg.

De kamer hervat de zaak van den *National*.

De heer *Marie* bepaalt zich te bewijzen, dat, indien er beleediging bestond, deze niet zoo zeer in den grond der zaak als wel in den vorm kan gelegen zijn; dat de *Courrier de Bourdeaux* mede van de kamer der pairs had gezegd, dat het een kuekelhuis was, alwaar levendigen rondwaarden: dat hij dit vóór den *National* had gezegd en niet vervolgd was geworden. De *National*, zegt hij verder, heeft enkel de instelling aangetast, en trachten te bewijzen, dat het pairschap niet onafhankelijk kon zijn, indien het niet erfelijk of verkieslijk ware; bestaat er eene beleediging, dan treft die eerder het gouvernement van julij, dat de erfelijkheid heeft opgeheven, dan wel het pairschap.

Na een pleidooi van nagenoeg een uur, hebben zich de verdedigers verwijderd, op het verzoek, door meer dan vijf leden, om in geheim committé te beraadslagen. Ten 5 ure was de uitslag nog niet bekend.

— Men vreest, dat de jongste tijdingen uit de Vereenigde Staten een' rampspoedigen invloed op de stad Lyon zullen uitoefenen, alwaar belangrijke aanvragen voor rekening van Amerikaansche huizen waren gedaan,

Parijs, 9 *maart*. In eene der correspondentiën, zegt men, dat de onderhandelingen te Londen en Parijs, ten einde Frankrijk in de onderlinge Europische zamenwerking weder op te nemen, met grooten ijver worden voortgezet, want de vreemde gezanten vereenigen zich dagelijks twee malen bij den heer *Guizot*, en ieder oogenblik komen op het ministerie van buitenlandsche zaken estafettes uit Londen aan.

— Heden heeft de kamer der pairs in de zaak van den *National* uitspraak gedaan, en den gérant veroordeeld tot eene maand gevangenis en 10,000 fr. boete.

— Van den 5den schrijft men uit Bern, dat het gouvernement van Aargau aan het bewind der bondsvergadering zijn antwoord heeft doen geworden op de nota van 8 februari van den graaf *Bombelles*. Dit stuk, dat men zegt, zeer wel te zijn gesteld, wederlegt op eene roemrijke wijze de aanmatigingen van het Oostenrijksch kabinet.

De bondskrijgsraad gaat voort, de militaire organisatie van Zwitserland op zoodanigen voet te stellen, dat men binnen weinige dagen 30,000 man aan de grenzen kan voeren.

— Men gelooft dat het rapport over de concept-wet, aangaande het handelstraktaat met Holland, in den loop dezer week zal worden uitgebragt. De meerderheid der commissie is gunstig voor het ontwerp.

— Er zijn insgelijks tijdingen van Calcutta van den 22sten januari, van Bombay 1 februari, Macao 18 december, Chusan 24 november.

— De tijdingen, over het geheel, luiden niet gunstig voor de Engelsche expeditie, tenzij dan met opzigt tot den verbeterden gezondheidstoestand in de baai van Chusan. De admiraal *Elliot* betaalt zijne schatting aan de ziekte, en is voorloopig door sir *George Bremer* vervangen. Alle hoop op goeden uitslag der onderhandelingen met het Sinesche gouvernement schijnt te zijn vervlogen, daar hetzelve geen ander doel heeft, dan tijd te winnen. Echter liep het gerucht, dat de Sinesche commissaris eene schadevergoeding van 5 millioen dollars zoude hebben aangeboden. Maar hetgeen bewijst, dat men weinig op goed gevolg rekent, is, dat de vloot bevel bekomen had, zich met ieder oogenblik gereed te houden, om de forten van Bogua aan te vallen. De blokkade van Canton zal daarop volgen. Als deze berigten zich bevestigen, zal zulks voor het Engelsche gouvernement eene nieuwe oorzaak van uitgaven worden.

— In de *Gazette de France* leest men: Het arrest, hetwelk de beschuldiging van valschheid tegen *la France* te niet doet en de vijf dagbladen, beschuldigd van het overnemen der bewuste brieven, van alle vervolging ontheft, is eene zwaarwigtige gebeurtenis. Het ministerie *Guizot* heeft alzoo, door de onpartijdigheid der regtbanken, te vergeefs de netten tegen de drukpers gespannen, en van deze geheele brievenhistorie blijft niets over dan eene aanklagte wegens eenvoudig misdrijf van publiciteit tegen de *France*, en het proces wegens laster, door ons aangevangen tegen den *Messager*, die beweerd heeft, dat de door ons medegedeelde brieven valsch waren. Dit proces heeft den 12den dezer plaats. Wij kunnen verzekeren, dat de echtheid der brieven alsdan in het volste daglicht zal worden gesteld.

BELGIE.

Brussel, 10 *maart*. Gisteren hebben de gedeputeerden een besluit genomen, waaruit men moet afleiden, dat er eerlang ernstig over de schadevergoedingen, ten gevolge der omwenteling, zal worden geraadpleegd.

Daarop is beraadslaagd over de nieuwe voorgeslagene belasting op de koffij. De voordragt der ministers, om dit bedrag op 14 fr. te bepalen, is met eene groote meerderheid afgewezen. Een voorstel van den heer *Rodenbach*, om het bedrag op 12 fr. vast te stellen, is met 39 tegen 35 stemmen, verworpen, weshalve het bestaande regt van 8 fr. in stand is gehouden. Deze uitslag schijnt op nieuw aan te duiden, dat de ministeriële meerderheid geenszins als welgevestigd kan worden beschouwd.

Binnenlandsche berigten.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 9 maart.

De Kamer heeft heden middag ten 2 ure hare werkzaamheden hervat.

De heeren *Gockinga*, *de Man*, *Sandberg*, *Roëll* en *Heloma* hebben heden bij missive te kennen gegeven, door ongesteldheid verhinderd te zijn, voor als nog aan de werkzaamheden der Kamer te kunnen deelnemen.

Zijn ingekomen 4 ontwerpen van wet, als 1°. een, tot opheffing van den bijzonderen exceptionelen regtstoestand van het hertogdom Limburg; 2°. een, nopens de regterlijke organisatie der provinciën Zuid-Holland, Noord-Holland en Limburg, en sommige punten, de dienst der justitie betreffende; 3°. een, houdende indeeling der regterlijke arrondissementen van de provincie Limburg; en 4°. een, nopens de consignatie van effecten, ten behoeve van minderjarigen, ter voldoening aan de bepalingen van het burgerlijk wetboek.

Al deze ontwerpen van wet, met begeleidende koninklijke boodschappen en memoriën van toelichting, zijn verzonden naar de afdeelingen der maand maart.

Zijn gelezen twee koninklijke besluiten, waarbij de voorzitter gemagtigd wordt, de bij artikel 85 der grondwet voorgeschreven eeden af te nemen van de heeren *Enschedé*, *Blijswijk* en den graaf *van Rechteren*. Dienvolgens benoemt de voorzitter twee commissiën, om de geloofsbrieven dier leden te onderzoeken; (de commissie tot het onderzoek der geloofsbrieven van de beide leden uit Noord-Holland, is zamengesteld uit de heeren *de Jonge*, *Akerlaken*, *Gevers*, *de Backer* en *van der Velde*), en noodigt dezelve uit, zich onmiddellijk van hare taak te kwijten.

De heer *Schimmelpenninck* vraagt het woord en zegt, dat er bij hem geene zwarigheid tegen het onderzoek der geloofsbrieven van den graaf *van Rechteren* aanwezig is, maar dat, wat aangaat de benoeming van de twee leden uit Noord-Holland, hij herinneren moet, dat er nog bij de Kamer aanhangig is een adres van den heer *Lipman*, die beweert, dat die verkiezingen op eene ongrondwettige wijze hebben plaats gehad. Dit lid verlangt dienvolgens, dat het rapport op dit verzoekschrift worde uitgebragt, alvorens er over de geloofsbrieven der twee benoemde leden een besluit wordt genomen. In allen gevalle vermeent de spreker, dat de behandeling van dit punt tot morgen diende te worden verdaagd, daar de vraag, in hoe verre al dan niet de gouverneurs de bevoegdheid hebben, om tot de verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer mede te stemmen, tot langdurige en gewigtige discussiën zouden leiden.

De president meent, dat het adres van den heer *Lipman* geene reden kan geven, om van den gewonen weg af te gaan.

De heer *Luzac* vraagt, of, na het uitbrengen van het rapport der commissie van onderzoek der geloofsbrieven, de beraadslagingen daarover op morgen zullen gehouden worden.

De voorzitter zegt, dat dit eerst na het uitbrengen van het rapport zal kunnen worden beslist.

De heer *van Dam van Isselt* dringt, even als de heer *Schimmelpenninck*, aan op het uitstellen van het onderzoek der geloofsbrieven, daar het stellig is, dat het uit te brengen verslag tot gewigtige en ernstige beraadslagingen zal leiden.

De heer *de Jonge van Campens Nieuwland* zegt, dat er is gesproken over een adres van den Amsterdamschen advocaat *Lipman*, waaruit blijkt, dat de gouverneur van Noord-Holland heeft medegestemd tot de benoeming der beide leden voor de Tweede Kamer. De spreker doet opmerken, dat die advocaat geen lid is van de provinciale staten; dat hij het dus slechts *de auditu* heeft vernomen, en dat de Kamer derhalve, hetgeen in dit verzoekschrift is vervat, geenszins als officiëel kan aannemen. Hij gelooft dus, dat het niet noodig is het onderzoek der geloofsbrieven uit te stellen, maar vermeent, dat die op de gewone wijze moeten worden onderzocht, en dat eerst dan kan blijken, of er zwarigheden bestaan, om de genoemde heeren als leden der Kamer toe te laten.

De heer *van Dam* bestrijdt het gevoelen van den heer *de Jonge*. Het scheen, volgens hem, dat de bepalingen van art. 159 der grondwet aan den vorigen spreker waren ontgaan, volgens welke ieder ingezeten het regt heeft, om zijne bezwaren kenbaar te maken. Het doet dus niets ter zake af, of de heer *Lipman* al dan niet is lid der provinciale staten van Noord-Holland. Als ingezeten van Nederland heeft hij kenbaar gemaakt, dat, naar zijne wijze van beschouwing, de grondwet niet is nagekomen.

De spreker deelt niet in het gevoelen, dat ook daarom de graaf *van Rechteren* voor als nog niet moet worden toegelaten. De Kamer kan niet het initiatief hebben, of de verkiezing al dan niet regelmatig is geschied, en met betrekking tot den graaf *van Rechteren* is er niets ingekomen, waaruit blijkt, dat de benoeming op eene onregelmatige wijze zou zijn geschied.

De heer *de Jonge van Campens Nieuwland* ontwikkelt nader zijn gevoelen.

De heer *Schimmelpenninck* hoopt, dat de Kamer de belangrijke kwestie ten deze niet onvoorbereid zal behandelen; hij voor zich is bereid om tot die behandeling *au fond* over te gaan, maar geeft tevens te kennen, alsdan minst genomen een half uur te zullen moeten spreken.

De heer *van Nes* betuigt zijne bevreemding, dat het adres van den heer *Lipman* minder of niets zou bewijzen, omdat die heer geen lid der provinciale staten is, en dat men uit dien hoofde aan zijne verzekering weinig waarde kan hechten. Hij vermeent, dat hier de aanwijzing alleen reeds genoeg is; dat men altijd eene praesumtie van schending der grondwet voor zich heeft; dat geene ontkentenis van het feit het vermoeden heeft weggenomen. De spreker betoogt wijders, dat het in dit verzoekschrift vooruitgezet bezwaar reeds sedert jaren lang heeft bestaan en de gansche natie er van is onderrigt. Hij beroept zich, tot staving hiervan, op de leden der Kamer, die vroeger, even als hij, als lid der provinciale staten hebben zitting gehad, en verklaart zich ten slotte mede tot het uitstellen der discussiën op morgen.

De heer *Kniphorst* dringt aan, dat in allen gevalle eerst de commissie voor de verzoekschriften verslag zal doen over een adres, dat hem voor als nog geheel onbekend is.

De heer *van Hoorn van Burgh* brengt vervolgens, namens de commissie tot de verzoekschriften, rapport uit. Ten slotte stelt de commissie voor, uit aanmerking, dat het adres de uitvoering van eene der belangrijkste bepalingen der grondwet betreft, hetzelve ter griffie neder te leggen, ter inzage van de leden, die daarin welligt eenigen grond zullen aanwezig zien, tot het doen van een bepaald voorstel.

De heer *Luzac* verzoekt de beraadslagingen over dit rapport der commissie tot op morgen te verdagen.

De heer *Corver Hooft* zegt, dat de Kamer zich terstond met de conclusie der commissie, welke hem zeer juist voorkwam, behoorde vereenigen.

De heer *Schimmelpennink* meent daarentegen, dat het adres aan een' der ministers behoorde te worden toegezonden, om consideratie en advies.

De heer *Hooft* zegt, dat de medestemming der gouverneurs op besluiten en gewoonten berust; dat indien men daarin al eenige verandering wil maken, dit alleen de toekomst, geenszins het verledene kon gelden. Men kon dus geenszins aan die te maken wijzigingen eene achteruitwerkende kracht toekennen. Uit dien hoofde vond hij zwarigheid het onderzoek der geloofsbrieven van die leden uit te stellen.

De heer *van Rappard* verklaart zich mede voor het uitstellen der discussie, en merkt aan, dat het altijd eene constante gewoonte was, indien er kwestie over de toelating van een lid bestond, alsdan de discussie op den volgenden dag te bepalen.

De heer *van Akerlaken* meent, dat, indien men met grond over de deugdelijkheid der gedane benoemingen wil spreken; men dan de credentialen van die heeren eerst behoort te onderzoeken. De bedenkingen kunnen dan tegen het rapport der commissie, belast met het onderzoek der geloofsbrieven, worden aangevoerd. Tot zoo lang kwam dit lid alle discussie ontijdig voor.

De heer *Beelaerts* spreekt in denzelfden geest als de heeren *de Jonge van Campens Nieuwland* en *Akerlaken*. Ook hij merkt op, dat het niet officiëel is gebleken, dat de gouverneur werkelijk heeft medegestemd, en dat het onderzoek der geloofsbrieven aan alle beraadslagingen moet vooraf gaan, even zoo als zulks in der tijd met de heeren *Hogendorp*, *Brugmans* en *de Bousies* heeft plaats gehad.

De voorzitter brengt in omvrage, of de discussiën over de conclusie van het verslag der commissie tot morgen zullen uitgesteld worden, en of, na de beslissing deswege, de zaak der toelating van de nieuw benoemde leden uit Noord-Holland zal worden behandeld?

Dit voorstel wordt met eene groote meerderheid aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren: *Hooft*, *Corver Hooft*, *van Akerlaken*, *Bruce*, *Dijckmeester*, *van Hemert*, *Kniphorst*, *van Hoorn van Burgh*, *Rengers*, *Gevers*, *Repelaer* en *Beelaerts*.

Dienvolgens zullen de beraadslagingen over het rapport der commissie morgen eenen aanvang nemen.

Daarna is de Kamer overgegaan tot de trekking der afdeelingen over de maand maart. Tot voorzitters en ondervoorzitters zijn benoemd de heeren: eerste afdeeling *van Nes* en *Luyben*; tweede afdeeling *Bruce* en *van Dam*; derde afdeeling *Luzac* en *Schimmelpenninck*; vierde afdeeling *van Rappard* en *Star Busman*, en vijfde afdeeling *Gevers* en *Kniphorst*.

Vervolgens zijn de geloofsbrieven van den graaf *van Rechteren*, wegens Overijssel afgevaardigd, onderzocht en in orde bevonden. Gemeld lid heeft daarop onmiddellijk zitting genomen.

Een aantal ingekomen verzoekschriften, meestal het

tarief, de wetten op het gemaal en het geslagt betreffende, zijn naar de commissie *ad hoc* verzonden.

Is ontvangen eene missive van de algemeene rekenkamer, houdende kennisgeving van het eervol ontslag aan den heer *van Griensven* als lid dier Kamer verleend, en van de daardoor ontstane vacature. Onderscheidene personen hebben zich bereids bij adres tot vervulling dier vacature aan de Kamer gewend.

Omtrent eenige ingekomen boekwerken is het gewone besluit genomen, waarna de vergadering is gescheiden tot morgen ochtend ten 11 ure.

Zitting van 10 maart.

Opening ten half twaalf ure. Lezing en goedkeuring der notulen van het op gisteren verhandelde. Eenige ingekomen voorschriften worden naar de commissie *ad hoc* verzonden. Dezelve betreffen meerendeels bezwaren tegen de wet op het tarief. Ook zijn nog ontvangen eenige verzoekschriften, om op de lijst der kandidaten voor de vacature bij de algemeene rekenkamer in aanmerking te komen. Deze zullen op de te vormen lijst worden geplaatst. De debatten over het rapport der commissie voor de verzoekschriften, betrekkelijk het rekwest van den heer *Lipman*, worden geopend.

De heer *van Hoorn van Burgh* licht de conclusie der commissie nader toe. Hij oordeelt het raadzaam, dat de strijd van gevoelens nopens het medestemmen der gouverneurs een einde neme. Het is daarom, dat de commissie het bedoelde rekwest ter griffie wil gedeponeerd hebben, ten einde de leden der Kamer daaruit aanleiding tot het doen van een bepaald voorstel zouden kunnen vinden, en omdat door zoodanige nederlegging ter griffie de kwestie zelve in niets gepraejudicieërd zal worden.

De heer *Schimmelpenninck* wenscht eene beëindiging der bestaande onzekerheid, doch gelooft, dat, wanneer men de conclusie der commissie aanneemt, de kwestie wel degelijk zal gepraejudicieërd worden, daar eene nederlegging ter griffie genoegzaam gelijk staat met het ter zijde stellen van een rekwest. Wat de daadzaak zelve betreft, bij hetzelve aangeduid, deze is aan geen twijfel onderworpen. Het is aan de Kamer zelve bekend, dat de gouverneurs bij de verkiezingen medestemmen. Het is hun zelfs bij de instructiën voorgeschreven. Wel hebben zich nu onlangs de gouverneurs van Zuid-Holland, Vriesland en Overijssel van die stemming onthouden, doch om verschillende beweegredenen, terwijl andere gouverneurs in de medestemming een' grondwettigen pligt meenden te vervullen. Zulke onzekerheid mag niet voortduren; maar er moet eene bepaalde en afdoende beslissing genomen worden. De regering mag niet gedoogen, dat de gouverneurs hier eigendunkelijk handelen. Men heeft zelfs gesproken van eene circulaire aan de gouverneurs, waarbij hun het medestemmen facultatief wordt gelaten. Is dit waar, dan moet 's lands vertegenwoordiging zich doen gelden; dan kan zij, die gezworen heeft, niet te gedoogen, dat van de grondwet afgeweken worde, niet dulden, dat eene bepaling dier grondwet in onderscheidene provinciën op verschillende wijze wordt toegepast. Er is aangevoerd, dat de koninklijke besluiten van 8 juni 1820 en 20 jan. 1830 het regt ontzegd hadden, om verzoekschriften aan de ministers te zenden; dit moge vroeger het geval geweest zijn, toen de ministers slechts secretarissen des konings waren, doch thans, nu er eene verantwoordelijkheid der ministers bestaat, komt die bewering niet meer te pas. Bovendien heeft de Kamer reeds meermalen het beginsel toegepast, om over de wettigheid eener verkiezing te oordeelen. De grondwet geeft haar daartoe het regt. Het geldt hier geene huishoudelijke reglementaire bepaling der provinciale staten, maar de gewigtige vraag, of de verkiezing van een lid al dan niet wettig is. De redenaar betoogt verder in het breede het nadeelige, dat er in het medestemmen der gouverneurs bestaat. De magt tot die stemming berust, zegt men, op hunne instructiën en op de provinciale reglementen. Die instructiën, intusschen, berusten op een koninklijk besluit, dat steeds aan de wet, en des te meer aan de grondwet, onderworpen is. De Hooge Raad heeft dit reeds herhaaldelijk beslist. Ook de provinciale reglementen zijn daaraan onderworpen. De grondwet nu zegt geen enkel woord, dat de gouverneurs het regt tot medestemmen hebben. De grondwet bepaalt, dat de Provinciale staten zullen zijn zamengesteld uit drie standen, de ridderschap, den stedelijken en den landelijken stand. Nergens wordt aan een' vierden stand, uitsluitend uit den gouverneur bestaande, gesproken. Deze maakt eigenlijk geen deel van genoemd collegie uit, en kan dus niet medestemmen. De gouverneur heeft alleen last te zorgen, dat er bij de staten niets ongrondwettigs geschiede; hij moet ook de werkzaamheden regelen. Maar zij zijn geene leden der vergadering; dikwerf bezitten zij daartoe niet de bevoegdheid. En is het dan niet ongerijmd hun eene stem te geven? Zoo zou de koning of de ministers ook eene stem bij de Staten Generaal hebben. Geheel anders is het in Engeland, alwaar in het lagerhuis, uit vrees van een' te grooten invloed uit te oefenen, de *speaker* (voorzitter) nimmer eenige stem uitbrengt. De redenaar zegt, dat uit al het door hem aangevoerde zal blijken, dat hij het niet eens is met de conclusie der commissie voor de verzoekschriften. Hij wenscht een middel om de verzoekschrift van den doodslaap der griffie te redden. Het beste middel daartoe is, de verzending van het stuk naar den minister van binnenlandsche zaken, om consideratie en berigt. De vroeger gemelde besluiten zijn vervallen. Bovendien zal onze tegenwoordige koning, die reeds getoond heeft, zoo zeer het gemeen overleg te willen, ook hier volijverig medewerken.

De heer *Luyben* ondersteunt het gevoelen van den vorigen redenaar. Het verzoekschrift is hoogst gewigtig. Wanneer een burger van den staat kenbaar maakt, dat van de grondwet afgeweken wordt, dan mag men zoodanig verzoekschrift niet ter zijde stellen. Men kan nopens de zaak zelve geene stem uitbrengen, alvorens behoorlijk ingelicht te worden. Zoodanige inlichting zal men niet door het onderzoek der geloofsbrieven bekomen. Deze nemen deswege het stilzwijgen in acht. De spreker ziet dus geene andere mogelijkheid om ingelicht te worden, dan door eene verzending naar den minister. Hij wil daarbij aan Z. Exc. gevraagd hebben: 1°. of de gouverneur bij de verkiezing in Noord-Holland medegestemd heeft; 2°. uit hoe vele leden de vergadering zamengesteld was; en 3°. hoe vele stemmen zich op de gedane keuzen vereenigd hebben. Vóór dat men op die vragen het antwoord bekomen heeft, zal de spreker het *non liquet* in acht nemen.

De koning zal thans de hoofden der departementen niet verbieden, de Kamer met vertrouwen te behandelen en daardoor het gemeen overleg te bevorderen. De koning heeft slechts ééne strekking, het heil des vaderlands! Ten slotte toont de spreker aan, dat hij door de ontwikkeling van zijn tegenwoordig gevoelen niet geacht wil worden in strijd te zijn met eene vroeger door hem geuite meening.

Toen was er een naamloos stuk bij de Kamer ingekomen, dat volstrekt geene waarborgen van echtheid opleverde. Thans echter is dit een geheel ander geval.

De heer *Luzac*, zich mede voor eene verzending naar den minister verklarende, bestrijdt het gevoelen, dat de meergemelde besluiten zoodanige verzending niet zouden toelaten.

Dezelve hebben alleen betrekking tot de verhouding der ministers en van de kamer, nopens aanhangige ontwerpen van wet, en behooren bovendien tot die dagen, welke men gelukkig de oude kan noemen. Het is thans tijd om alle spitsvindigheid ter zijde te stellen, en met rondborstigheid te werk te gaan.

De heer *van Nes* ontwikkelt, hoe dikwerf, door te grooten invloed der gouverneurs, de buitenleden zich bij dezelve vervoegen, om te weten, wie zij tot leden der Kamer moeten kiezen; ja zelfs, dat hun soms die moeite bespaard wordt, en zij van wege de gouverneurs uitgenoodigd worden dezen of genen te kiezen. Tot verwijdering van zoodanige buitensporigheden, is hij voor eene verzending van het verzoekschrift naar den minister.

De heer *van Rappard* ondersteunt de conclusie der commissie voor de verzoekschriften. Hij zegt, dat de ministers door de koninklijke besluiten gebonden zijn. Beter zou hij het dus achten zich tot den koning te wenden, met verzoek tot intrekking dier besluiten.

De heer *van Panhuys* zegt, dat de commissie tot de verzoekschriften tot het ter griffie deponeren voorgesteld heeft, om de belangrijkheid van het onderwerp, doch dat daarom niets belet, om het stuk tevens aan den minister te zenden.

De heer *van Dam van Isselt* zegt aanvankelijk niet voornemens te zijn geweest het woord te voeren, doch dat hij zich thans genoopt vindt, de zonderlinge redeneringen van zijnen ambtgenoot uit Gelderland te beantwoorden. Hij geeft het betoog der wettigheid van de besluiten toe, voor zoo verre de ministers betreft. Doch even waar is het, dat 's lands vertegenwoordiging niet gebonden is door koninklijke besluiten, van welken tijd ook. Te lang reeds hebben wij onder het stelsel van besluiten geleefd, toen de ministers slechts als ondergeschikte dienaren der kroon werden beschouwd. Bij gelegenheid van de laatste verandering over de herziening der grondwet, willen sommige leden bepaald zien, dat de ministers voortaan als dienaren van den staat zouden worden aangemerkt. Men heeft toen geantwoord, dat daartoe geen verantwoordelijk ministerie noodig was; maar door de daarstelling van de verantwoordelijke ministers aan de behoefte des tijds voldaan werd. En thans nu er voor de eerste maal sprake van is, om van dien verantwoordelijken minister inlichtingen te vragen, werpt men ons koninklijke besluiten toe, welke tot de oude dagen behooren, die gelukkig voorbij zijn. De spreker, waarop de redenaar doelt, ziet zelfs de noodzakelijkheid, om een einde aan de onzekerheid te maken. Doch welk middel wijst hij daartoe aan? stelt hij voor, om, met de grondwet in de hand, regt te vragen? Neen, hij wil nederig verzoeken en het hoofd bukken, ten einde het het hoofd van den staat behage de grondwet te doen naleven, welker handhaving Hoogstdezelve plegtig bezworen heeft. Niet alzoo hoopt hij, dat de meening van de meerderheid der Kamer zijn zal. Hij bidt de vergadering om toch bij den eersten stap, welken zij doet, geene zwakheid te betoonen. Niemand heeft meer dan de redenaar eerbied voor het hoofd van den staat, maar hij zal nooit bidden, daar, waar een onafhankelijke volksvertegenwoordiger het regt heeft te vragen en te vorderen.

De heer *de Jonge van Campens-Nieuwland* vereenigt zich met het voorstel der commissie. Hij zal niet treden in het onderzoek van het eigenlijke geschilpunt. Indien hij dit wilde, zou dit tot menige beschouwing aanleiding kunnen geven. Hij zou welligt niet tot een bepaald besluit kunnen komen. Na een voorzigtig onderzoek zou hij tot het gevoelen overhellen, dat de gouverneurs kunnen en moeten medestemmen. Hij zou zich in staat achten dit aan te wijzen, niet alleen uit de instructiën en provinciale reglementen, maar uit de woorden en de strekking der grondwet zelve. Doch hij zou altijd met een twijfelen eindigen, daar ook voor een ander gevoelen gewigtige redenen zijn. Doch waartoe zou dat onderzoek leiden? de regering heeft ook weinig belang bij de zaak. Wat baat het haar ééne stem in eene talrijke vergadering te hebben. En wanneer dan een lid met de meerderheid van ééne stem gekozen werd, zou hij welligt beter doen zich zoodanige keuze niet te laten welgevallen.

De heer *van Nes* beantwoordt kortelijk den vorigen spreker.

De heer *Luzac* betuigde zijn leedwezen, dat de medestemming, waarover bezwaar is gerezen, hem ongunstig over de verkiezing van de heeren *Enschedé* en van *Blyswijk* deed oordeelen, daar hij zich anders op de gunstigste wijze over deze heeren zou kunnen uitlaten.

Ter stemming overgegaan zijnde, wordt de conclusie van het rapport der commissie, strekkende »om het verzoekschrift van den heer *Lipman* ter griffie neder te leggen" *verworpen* met eene meerderheid van *een en twintig* tegen *twintig* stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren *van Heeckeren*, *van Rechteren*, *Cornets*, *Gouverneur*, *Luyben*, *van Dam van Isselt*, *Modderman*, *Wijnaends*, *Schimmelpenninck*, *Keerens*, *van Nes*, *Bruce*, *Verdey-Mejan*, *van Nagell*, *van Golstein*, *de la Court*, *Star Busman*, *Buma*, *Luzac*, *Romme*, *Rengers*.

Thans verzocht de heer *Schimmelpenninck* dat zijn voorstel, om het adres aan den minister van binnenlandsche zaken te verzenden, zou worden in omvraag gebragt.

De heeren *Kniphorst* en *Corver Hooft* vermeenden dat dit voorstel vooraf in de afdeelingen diende onderzocht te worden.

De heer *Hooft* en anderen drongen er op aan, dat de bewoordingen wierden vastgesteld, waarin het verzoek tot inlichting aan den minister zou worden toegezonden, daar Z. Exc. anders niet weten zou, wat Z. Exc. zou hebben te berigten. Z. Exc. zou mogelijk denken, dat hij zou moeten berigten wie de requestrant, de heer *Lipman*, is, enz.

De heeren *Bruce*, *van Rechteren*, *Corver Hooft* en *Luyben* hebben hierop geantwoord, dat het zeer duidelijk is dat de Kamer inlichtingen verlangt nopens den inhoud van het adres zelf.

De heer *van Dam van Isselt* zegt, dat het toch wel aan geenen twijfel onderhevig is, als men iemand consideratie en berigt vraagt, wat men daarmede bedoelt; dat als men Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken een request om *berigt* toezendt, hij wel zal weten welke soort van berigt hij daarop moet geven.

Ter stemming overgegaan zijnde, is het voorstel, »om het adres aan den minister van binnenlandsche te verzenden" *aangenomen* met eene meerderheid van 24 tegen 17 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren *Dijckmeester*, *van Hemert*, *van Rappard*, *Kniphorst*, *van Akerlaken*, *de Jonge*, *Tromp*, *van Meeuwen*, *Repelaer*, *Clifford*, *Gevers*, *de Bosser*, *van de Velde*, *Beelaerts*, *Hooft*, *d'Escury* en *Backer*.

Ten gevolge van dit besluit, wordt tevens bepaald, dat het onderzoek van de geloofsbrieven over de twee nieuw benoemde leden uit Noord-Holland voorloopig zal worden uitgesteld.

Daarna wordt de vergadering gescheiden.

's Gravenhage, 11 maart. Men verneemt, dat het ontwerp van wet, nopens de onteigening ten algemeenen nutte, eerstdaags aan de Tweede Kamer zal worden aangeboden.

Advertentiën.

De DIJKSTOEL van NEDER-BETUWE zal, op Vrijdag den twee- den April 1841, des voormiddags ten elf ure, bij den Kastelein *J. BRUNE*, in het *Hollandsche Koffijhuis*, te *Tiel*, aanbesteden:

Het VERZWAREN *en* VERHOOGEN *van eenige* DIJKVAKKEN, *onder* Hien, Ochten *en* Ingen.

Bestek en conditiën zullen, gedurende veertien dagen, in het Koffijhuis voornoemd, ter visie liggen.

De POLDERBESTUREN van *DOORNENBURG en GENT* zullen, op Dingsdag den 23sten Maart 1841, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van *WILLEM WEGH*, te *Doornenburg*, publiek AANBESTEDEN:

Het OPHOOGEN *en* BEGRINDEN van den Weg van Doornenburg naar Gent, *ter lengte van ruim* 3000 *Ellen.*

De Bestekken liggen ter lezing bij voornoemden *WEGH* en bij *S. H. SAM*, te *Gent*.

Publieke aanbesteding.

Men is voornemens, om op Donderdag den 1sten April 1841, aan het Logement *het Oude Kromhout*, te *Brummen*, des voormiddags ten 12 ure precies, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris *VAN ITTERSUM*, publiek aan te besteden:

Het AFBREKEN *van eenen ouden* KOESTAL, *tegen het Woonhuis van de Buitenplaats genaamd* de Wildbaan, *gelegen onder de gemeente* Brummen.

Het VERGROOTEN *van- en het verrigten van eenige* WERKZAAMHEDEN *in- en bij- dat Woonhuis.*

Het BOUWEN *eener* SCHUUR *en van eenen* KOESTAL, *benevens het* MAKEN *eener* BAKKEET, *met de* LEVERANTIËN *van alle tot deze werkzaamheden benoodigde* MATERIALEN.

De teekening en de bestekken liggen van af den 15den Maart, ter inzage aan voornoemd Logement; zijnde inmiddels nadere informatiën, met vrachtvrije brieven, te bekomen, ten kantore van genoemden Notaris en op den huize *de Wildbaan*.

OPENBARE VERKOOPING
EENER
STEENFABRIEK
MET BIJBEHOORENDE
LANDERIJEN
BIJ ZUTPHEN.

Ten aanzien dier Verkooping, reeds voorloopig in vroegere Nommers dezer Courant meer breedvoerig aangekondigd, wordt alsnu nader bekend gemaakt, dat dezelve zal plaats hebben, bij INZET, op Woensdag den 17den Maart 1841, en, bij finalen TOESLAG (*naar genoegen geldende*) 14 dagen later, zijnde Woensdag den 31sten dierzelfde maand, telkens des namiddags om *drie* uur, in het *Nederlandsche Koffijhuis* aan de Markt te *Zutphen*.

Nadere Informatiën, ook ten aanzien der veil-conditiën, blijven te bekomen ten Kantore van den Notaris *H. F. LULOFS*, ter gezegder Stede.

VERPACHTING
van
WEIDELANDEN.

Gemeente Angerlo.

1. Het *Houwersland*; groot 7 Bunders, 15 Roeden en 30 Ellen.
2. De *Fraterroeden*; groot 6 Bunders, 94 Roeden en 50 Ellen.
3. De *Berends Maat*; groot 4 Bunders, 71 Roeden en 90 Ellen.
4. De *Doorneblanke Maat*; groot 4 Bunders en 51 Roeden.
5. Het *Staalslag*; groot 10 Bunders, 34 Roeden en 60 Ellen, in twee blokken.
6. Het *Langewand*; groot 5 Bunders, 98 Roeden en 30 Ellen.
7. De *Groote Gochsche Maat*; groot 3 Bunders, 56 Roeden en 20 Ellen.
8. De *Kleine Gochsche Maat*; groot 2 Bunders en 85 Roeden.
9. Het *Walbekerveldslag*; groot 4 Bunders, 8 Roeden en 50 Ellen.
10. De *Bloemenkloot*; groot 4 Bunders, 16 Roeden en 30 Ellen.
11. *Rigtslag* of *Rikslag*; groot 3 Bunders, 79 Roeden en 30 Ellen.

Gemeente Duiven.

12. De *Groote Schoepik*; groot 12 Bunders, 98 Roeden en 80 Ellen.

Gemeente Didam.

13. Het *Panderslag*; groot 4 Bunders, 65 Roeden en 90 Ellen.

Zullende gehouden worden te *Doesborgh*, in de *Stadswaag*, op Woensdag den 24sten Maart 1841, des voormiddags ten 10 ure.

Narigt is te bekomen ten Kantore van den Notaris Mr. *W. C. KETJEN*, te *Doesborgh*.

Mr. *P. P. EVERTS*, Notaris, residerende te *Twello*, zal, ten verzoeke zijner Principalen, op Woensdag den 24sten Maart 1841, doen inzetten, en, veertien dagen daarna, op Woensdag den 7den April, telkens des voormiddags ten tien ure, ten huize van *W. J. VAN ENTER*, te *Twello*, finaal verkoopen:

1°. Een ERF en GOED, *den Hepperen* genaamd, gelegen onder *Terwolde*, Gemeente *Voorst*, Provincie *Gelderland*, bestaande in HUIS met SCHUUR, BAKHUIS, *twee* BERGEN en VARKENSSCHOT; voorts TUIN, BOUW- en WEIDELANDEN, OPSTAANDE BOOMEN, AKKERMAALS-BOSSCHEN en verdere HOUTGEWASSEN, en wel in de volgende Parceelen; welke ook in Massa zullen worden geveild, als:

A. Het HUIS-PERCEEL, bestaande in HUIS, met verdere GEBOUWEN, TUIN en BOOMGAARD, benevens de BOUWLANDEN het *Oevertje*, de *Langewanden*, de *Lange Akkers*, dat achter het Bakhuis en het *Bredestuk*; de WEIDELANDEN de *Droel*, de *Leidegraven*, en de *Ganze-Kampjes*; te zamen groot 21 Bunders, 67 Roeden en 40 Ellen.

B. Een stuk BOUWLAND, den *Speelbrink* genaamd; groot 2 Bunders, 67 Roeden en 90 Ellen.

C. Een stuk BOUWLAND, de *Emstermate* genaamd; groot 3 Bunders, 93 Roeden en 80 Ellen.

D. Een stuk HAKHOUT, het *Lange Wand* genaamd; groot 99 Roeden en 30 Ellen.

E. Een stuk BOUWLAND, het *Vogelpoortje* genaamd; groot 96 Roeden en 40 Ellen.

F. Een stuk HAKHOUT; groot 70 Roeden en 40 Ellen.

2°. Een ERF en GOED, *de Zwarte Kolk* genaamd; bestaande in HUIS, SCHUUR, en verdere GEBOUWEN, TUIN-, BOUW- en WEIDELANDEN.

Alles gelegen onder *Wilp*, Gemeente *Voorst* voormeld, en wel in de volgende perceelen en daarna in Massa; als:

A. Het HUIS-PERCEEL; bestaande in HUIS, klein SCHUURTJE, BAKOVEN en POMP; voorts TUIN, met een stuk WEILAND achter het Huis en eenig HAKHOUT; te zamen groot 2 Bunders en 20 Ellen, waarbij nog een gedeelte van een stuk BOUWLAND, zoo als afgebaakt is; groot ongeveer 70 Roeden.

B. Een stuk BOUWLAND, groot ongeveer 2 Bunders en 69 Roeden; waarbij een stuk HAKHOUT, groot 43 Roeden en 70 Ellen.

C. Een stuk BOUWLAND, groot ongeveer 18 Roeden.

D. Een stuk BOUWLAND, groot ongeveer 28 Roeden; benevens een stukje HAKHOUT, groot 30 Roeden en 90 Ellen.

E. Een stuk WEILAND, de groote *Wollebosch* genaamd; groot 2 Bunders, 32 Roeden en 70 Ellen.

F. Een stuk WEILAND, de *Blokmate* genaamd; groot 1 Bunder, 63 Roeden en 80 Ellen.

G. Eene TIMMERSCHUUR, met Aanschot en daarop staande PEPPELEN-BOOMEN, groot 1 Roede en 65 Ellen.

3°. Een AKKERMAALSBOSCH, de *groote Wollebosch* genaamd, mede onder *Wilp* gelegen; groot 1 Bunder, 41 Roeden en 30 Ellen.

Alle welke goederen bij biljetten, ten Kantore van opgemelden Notaris voorhanden, nader zijn omschreven, en bij wien ook nadere informatiën zijn te bekomen.

De Notaris *VAN ITTERSUM*, te *Brummen*, zal aldaar, op Dingsdag den 30sten Maart 1841, en, 14 dagen daarna, op Dingsdag den 13den April 1841, telkens des voormiddags om 10 uur, aan het Logement *het Oude Kromhout*, publiek bij inzet en toeslag veilen:

De UITERWAARDSWEIDEN, genaamd *de Hanenweerd*, *het Weerdje* en de *Stevensweerd*; te zamen groot 11 Bunders, 63 Roeden en 40 Ellen, zeer gunstig gelegen nabij den Dorpe *Brummen*, aan de Rivier den *IJssel*.

Zullende deze Uiterwaarden in perceelen en massa geveild worden.

Nadere informatiën zijn, met vrachtvrije brieven, te bekomen bij den Heer *L. HOFFMAN*, Burgermeester der gemeente *Brummen*, en ten Kantore van genoemden Notaris, alwaar de conditiën van verkoop 8 dagen voor de Inzate ter visie zullen liggen.

Op Donderdag den 8sten April 1841, des voormiddags ten tien ure, zal er, ter teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank te *Zutphen*, worden overgegaan tot de GEREGTELIJKE TOESCHATTING, aan den meestbiedende of hoogstmijnende:

Van een HUIS en ERF, met daarachter gelegen TUIN, staande en gelegen in de Laresstraat, binnen *Zutphen*; Kadastraal Sectie F. N°. 1505 en 1506.

Executanten: de Heeren *JAN VAN WAGENINGEN EN ZOON*, te *Rotterdam* wonende.

Geëxecuteerde partij: *ANDRIES DAVID HARMSEN*, wonende te *Zutphen*.

In waarheids kennis:

J. L. STEENLACK,
Procureur.

OPENBARE VERKOOPING,

Ten gevolge van *Regterlijke Autorisatie*, van een welingerigt HEERENHUIS, met TUIN daarachter, in het midden der Stad *Doesborgh*, aan de Groenmarkt, Wijk C N°. 622, in huur, bij den Heer Rector *VERSTEEG*, tot den 1sten Mei aanstaande; als wanneer het door den Kooper in eigen gebruik kan worden aanvaard.

De veilingen zullen worden gehouden in het *Heeren-Logement* te *Doesborgh*, op Donderdag den 25sten Maart en den 8sten April 1841, des morgens ten 11 ure. — Narigt en inzage der voorwaarden zijn te bekomen op het Kantoor van den Notaris *KETJEN* aldaar.

De Notaris *J. KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal op Dingsdag den 23sten Maart 1841, des voormiddags ten 10 ure, ten sterfhuize van wijlen den Heer *W. KIST*, aan de Steenstraat, buiten de Velper-barrière, te *Arnhem*, publiek verkoopen:

Eenen completen INBOEDEL, bestaande in allerhande MEUBELEN, BEDDEN, LEDIKANTEN, SPIEGELS, PENDULE en VAZEN, TAFELS, STOELEN, CHIFONNIERE, VLOERKLEEDEN, KOPER-, TIN-, BLIK-, AARDE- en GLASWERK, ZILVER en GOUD, LINNEN en PELLEN, en eindelijk, na afloop der verkooping van het Meubilair, de BOEKENKAST en eene verzameling van BOEKEN; waaronder de BIJBEL VAN VAN DER PALM, en de meeste van de door wijlen den Heer *W. KIST* geschrevene Werken, en onderscheidene *Classique Auteurs*.

Alles daags voor den Verkoop voor een ieder te zien.

VERKOOPING.

Op Dingsdag den 16den Maart 1841, des morgens ten tien ure, zal te *Arnhem*, ten Huize van den Koffijhuishouder *DAMEN*, op de Groote Markt aldaar, publiek voor contant geld worden verkocht:

Onderscheidene soorten van LAKENS, CASIMIEREN, BROEK-STOFFEN, BAAIJEN, FLANELLEN, enz. alsmede differente soorten van GEMAAKTE KLEEDEREN en hetgeen meerder in eenen Winkel van gemelde goederen voorhanden is; welke, door kwitering der affaire, voor de civielste prijzen zal worden uitverkocht. — De goederen zijn te zien des Maandags vóór den Verkoop, van 's morgens 10 tot 's namiddags ten 3 ure.

Met Mei eerstkomende TE HUUR: *drie* GEMEUBILEERDE KAMERS, op het vrolijkste dezer Stad, voor 2 of 3 personen, met of zonder Kost en Bediening. — Te bevragen, onder Letter W. bij den Uitgever dezer. *Brieven franco.*

Groote Soirée Musicale,

op Woensdag den 17den Maart 1841, door Mejuffrouw *E. MEERTI*, Zangeres, en de Heeren *BLAES*, Clarinettist, en *DE MUNETT*, Violoncellist, in de Zaal van het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*. — De Entree is *f* 1.50 persoon.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.